

Ceturtdiena, 2007. gada 15. februāris

4. aicina daudzās palīdzības sniedzējas valstis, kas ir bijušas izvairīgas palīdzēt reģionālajā Irākas bēgļu krīzē, ņemt vērā to, ka Irākas varas iestādes un skarto kaimiņvalstu valdības nespēj pilnībā tikt galā ar šo krīzi, un vēlreiz apsvērt finansiālas palīdzības sniegšanu, lai palīdzētu uzņēmējvalstīm, lai dalītu šo bēgļu problēmas slogu, piedāvājot šiem bēgļiem iespējas pārcelties uz trešajām valstīm;
5. atzinīgi vērtē paredzēto starptautisko konferenci par bēgļu un Irākas iekšienē pārvietoto personu humanitārajām vajadzībām Irākā un kaimiņvalstīs, kas notiks Ženēvā 2007. gada 17. aprīlī; mudina Padomi, Komisiju, varas iestādes reģionā un starptautisko kopienu piedalīties šajā konferencē un nodrošināt pienācīgu finansiālu atbalstu;
6. lūdz ES dalībvalstis un starptautisko kopienu, demonstrējot solidaritāti starptautisku problēmu risināšanā, sniegt savu atbalstu irākiešu bēgļu un bezvalstnieku, tostarp arī palestīniešu bēgļu no Irākas, kas iesprostoti šajā reģionā, pārvietošanas pasākumos;
7. aicina ES dalībvalstis, atzīstot Zviedrijas valdības centienus, ātri un taisnīgi izskatīt Irākas patvēruma meklētāju prasības, saskaņā ar iepriekš minētajiem UNHCR 2006. gada 18. decembra ieteikumiem par atpakaļ nosūtīšanu un nostāju, un izpildīt to starptautiskās saistības, saistības, ko tām uzliek Kopienas tiesības, lai piešķirtu bēgļa statusu vai papildus aizsardzību tiem, kam draud vajāšanas vai nopietns ļaunums;
8. atzīst arī to valstu centienus palīdzēt Irākas bēgļiem, kas nav tiešās kaimiņvalstis, piemēram, Ēģipte; lūdz šai valstij turpināt centienus par labu Irākas bēgļiem, atstājot robežas atvērtas un uzlabojot viņu dzīves apstākļus; lūdz valstis, kas uzņēmušas irākiešus, ievērot viņu pamattiesības un nodrošināt piekļuvi tādiem pamatpakalpojumiem kā veselības aprūpe un izglītība;
9. atzīst to atbalstu, kādu reģionālā kurdu valdība sniegusi kristiešu kopienām, kas tika pārvietotas valsts iekšienē;
10. aicina Irākas valdību, vietējās, reģionālās un reliģiskās iestādes, kā arī daudznacionālos koalīcijas spēkus Irākā nekavējoties veikt pasākumus, lai uzlabotu visu bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu drošību Irākā un izbeigt diskriminējošas darbības;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos, Arābu līgas ģenerālsekretāram, Islāma Konferences organizācijas ģenerāldirektoram, Irākas, Irānas, Sīrijas, Jordānijas, Lībānas, Ēģiptes, Turcijas valdībām un parlamentiem, Persijas līča Arābu valstu padomes dalībvalstīm un Palestīniešu pašpārvaldei.

P6_TA(2007)0057

Gvineja

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Gvineju

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,

- A. pauzot nopietnas bažas par to, ka pēc vispārējā streika, ko 2007. gada 10. janvārī uzsāka Gvinejas arod biedrības un pilsoniskā sabiedrība, izsakot ekonomiskas un sociālas prasības, prezidents Lansana Conté 2007. gada 13. februārī pasludināja ārkārtas stāvokli, kā arī par to, ka drošības spēki vardarbīgā veidā apspieda miermīlīgu demonstrāciju, kas notika 2007. gada 17. janvārī Konakrī;

Ceturtdiena, 2007. gada 15. februāris

- B. pauzot bažas par nesenajām vardarbīgajām darbībām, drošības spēkiem nonākot konfliktā ar protestētājiem, kuri pieprasīja, lai prezidents Conté, kas nonāca pie varas 1984. gadā valsts apvērsuma rezultātā, ieceltu neatkarīgu premjerministru un nodotu savas prezidenta pilnvaras;
- C. tā kā prezidents Conté ir pasludinājis "aplenkuma stāvokli", kas iekļauj komandantstundu, kura ilgst 20 stundas diennaktī, aizliegumu rīkot gājienus, parādes un demonstrācijas, kā arī publiskas un privātas tikšanās, kā arī atļauju pastāvīgi rīkot pārmeklēšanas, dodot armijai plašas pilnvaras veikt "visus nepieciešamos pasākumus";
- D. tā kā vardarbīga apspiešana, ko īsteno armijas īpašie drošības spēki, jo īpaši "intervences un drošības mobilā rota" un "prezidenta drošības autonomais bataljons", vardarbīgi veikto represiju rezultātā ir liels skaits ciетуšo, tā kā ir liecības par algotņu un partizānu klātbūtni;
- E. tā kā Eugene Camara iecelšana premjerministra amatā, ko 2007. gada 9. februārī veica prezidents Conté, nesaskanēja ar 2007. gada 27. janvāra vienošanos, kuru parakstīja valdība un arodbiedrības un kurā tika izteikts aicinājums nozīmēt "konsensa premjerministru" ar plašām pilnvarām uz trīs gadus ilgu pārejas posmu, kura laikā tiktu organizētas parlamenta un prezidenta vēlēšanas, kā rezultātā Gvinejā turpinās vardarbība un beztiesiskums;
- F. tā kā kopš 2005. gada ir bijuši vairāki gadījumi, kad drošības spēki atklāj uguni uz neapbruņotiem demonstrantiem, sevišķi 2006. gada jūnijā, kad valdība brutāli izkliedēja demonstrācijas, kuras tika rīkotas pret pamatpreču cenu pieaugumu, un policisti un karavīri nošāva vismaz 13 neapbruņotus demonstrantus;
- G. tā kā Gvineja ir apveltīta ar zeltu, dzelzi un boksītu, kā arī auglīgiem zemes un ūdens resursiem, tostarp zivju krājumiem, kuri varēja veicināt iedzīvotāju dzīves līmeņa celšanos, ja vien valstī būtu pastāvējusi demokrātiska atbildība,
1. nosoda nesamērīgo un pārlieku biežo spēka izmantošanu no Gvinejas drošības spēku puses neseno demonstrāciju laikā dažādās valsts daļās, kad tika nogalināti daudzi civiliedzīvotāji, ievainoti vairāki demonstranti un arestēti arodbiedrību līderi un citi;
 2. uzsver, cik nozīmīgi ir iecelt "konsensa premjerministru" atbilstoši prezidenta Conté solījumiem;
 3. aicina izveidot neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas komiteju, atbildību par kuru uzņemtos ANO un kura izmeklētu nesenās slepkavības un senāk notikušos cilvēktiesību pārkāpumus, kā arī noskaidrotu, kurš ir atbildīgs par šiem noziegumiem, un nodotu šīs personas tiesai, lai tādējādi izbeigtu šo nesodāmību;
 4. aicina Gvinejas varas iestādes nekavējoties atbrīvot visus cilvēkus, kas tika arestēti demonstrāciju laikā, ja pret viņiem nav izvirzītas pamatotas apsūdzības, un, ja šādas apsūdzība pastāv, nodrošināt, ka šie cilvēki tiek nekavējoties un taisnīgi tiesāti, visas tiesas laikā garantējot viņu procesuālo tiesību ievērošanu;
 5. mudina ievērot un atjaunot pilsoniskās un arodbiedrību brīvības, kā arī pārtraukt varas ļaunprātīgu izmantošanu, kas raksturo 23 gadus ilgo prezidenta režīmu; aicina uzsākt sarunas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un arodbiedrībām, lai prasības tiktu apmierinātas sarunu ceļā;
 6. aicina Gvinejas iestādes nekavējoties pārtraukt cilvēku nogalināšanu, aicina nekavējoties atvilkt ārvalstu karaspēku un mudina īstenot demokrātisku pāreju uz sistēmu, kas atbilstu Gvinejas iedzīvotāju vēlmēm;
 7. lūdz Eiropas Komisiju izskatīt politiska dialoga iespēju, kā tas paredzēts Kotonū nolīguma 96. pantā;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Āfrikas Savienībai, Rietumāfrikas valstu ekonomikas savienībai, Gvinejas valdībai un ANO ģenerālsekretāram.